

Ole Donner (DF):

Den forespørgselsdebat, vi har her i salen i dag, er jo en debat, hvor samtlige partier står bag, og altså også Dansk Folkeparti. Vi mener, at det er vigtigt, at man med jævne mellemrum debatterer sådanne ting. Vi mener, at der bruges mange penge på området, og der skal jo bruges endnu flere penge fremover. Derfor mener vi, det er rimeligt at diskutere, om man bruger for mange penge, eller om man bruger for få penge.

Det er vigtigt, at man anvender midler til støtte for miljøområdet. Det er vi helt enige i. Og det er vigtigt, at der kommer en effekt ud af de penge, man bruger. Derfor skal indsatsen jo være bred, skal foregå over hele verden. Den skal altså være global.

Vi mener, at Miljøudviklingsfonden skal være gennemskuelig, og vi håber, regeringen vil sørge for, at der bliver bedre mulighed for at gennemskue, hvad det egentlig er, pengene bruges til. Det håber vi kommer frem i den redegørelse, som regeringen vil fremkomme med som et grundlag for en bred diskussion her i Folketinget. Så mener vi også, at det er vigtigt, at man udnytter den danske knowhow, der er på området. Vi mener derfor, at man bør bruge en del af midlerne til danske rådgivere, så vi kan styrke de danske arbejdspladser, og vi mener, at de er meget dygtige og effektive på det her område, så derfor vil det være en god idé at bruge danske rådgivere.

Vi tror altså, at der på det her område finder en del misbrug sted af de midler, der anvendes, og vi mener, at befolkningen og Folketinget i mange tilfælde bliver ført bag lyset, når der tales om, hvor mange penge der anvendes på det her område til miljøbistand i udviklingslandene. Vi tror, at mange af pengene bruges til helt andre ting.

Vi mener også, at Danidas budget er meget stort, og det bliver jo også større og større. Vi mener, at det er en meget tung organisation, som, hvis man skal bibeholde den, i hvert fald bør effektiviseres. Der må her være nogle muligheder for at spare penge eller anvende pengene på at fremme miljøteknologi i Danmark.

Så er der fremsat to dagsordensforslag, og vi mener altså, at dagsordensforslag burde være korte og præcise. Efterhånden udvikler det sig til, at de dagsordensforslag, der fremsættes, er flere gange større end de beslutningsforslag, der nogle gange kommer, næsten inklusive bemærkningerne. Og vi mener derfor, at det bli-

ver noget udvandet, når man laver så store dagsordensforslag.

Forslagsstillerne – det har debatten også vist i dag – er vildt uenige om, hvad der egentlig står i dagsordenen. Og hvis vi sådan læser dagsordenen fra regeringen igennem, er der nogle punkter, vi kan støtte, fordi de stort set kun er konstaterende og alene beskriver de ting, der er sket.

Andre punkter er så bredt formuleret, og det er så dem, man diskuterer imellem de partier, der står bag dagsordenen, og som har forskellige motiver til at gå ind for den eller ikke gå ind for den.

Vi mener, at når der i en dagsorden står, at regeringen har fremlagt en samlet strategi, jamen så er det jo rigtigt; det har de gjort. Det er altså konstaterende. Og at strategien bygger på nogle specielle principper er sikkert også rigtigt og konstaterende. Og så kommer der altså nogle meget brede formuleringer om, at miljømæssig bæredygtighed og udvikling fortsat skal udbygges som en integreret del i hele udviklingsbistanden, og dér stemmer man så for med forskellige begrundelser.

Derfor mener vi, det understreger, at man burde lave nogle korte, præcise dagsordener, så man kunne se, hvad det egentlig var, man stemte om.

Vi må sige, at vi ikke kan støtte den dagsorden, som regeringen har foreslået sammen med SF og V og K, og vi kan heller ikke støtte den, som Enhedslisten har foreslået.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg vil gerne starte med at takke alle ordførerne for meget indholdsrige og konstruktive indlæg. Det er klart, at vi ikke kan være enige om alle spørgsmål, men jeg synes, der har været mange fine indlæg, der har gjort, at debatten er foregået på et højt niveau.

Hr. Hindrup Andersen spurgte her til sidst om forklaringen på, hvorfor man har delt miljøbistanden på to ministerier, altså henholdsvis Udenrigsministeriet og Miljø- og Energiministeriet. Og dér vil jeg gerne sige til hr. Hindrup Andersen, at jeg tror, det er karakteristisk for miljøarbejdet, at det ofte vil være delt på to eller flere ministerier.

Hvis vi ser på transportområdet eksempelvis, så er det selvfølgelig først og fremmest Trafikministeriet, men det er i meget tæt samarbejde med Miljø- og Energiministeriet, hvor der også er en afdeling, som tager sig af trafikproblemer.